

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Preceptoriu[m] Nico. [de] Lira ordinis seraphici Francisci/
siue Expositio tripharia brevis vtil[is] in decalogu[m] legis
diuine**

Henricus <de Frimaria>

Nicolaus <de Lyra>

Colonie, 19.05.1495

Rubrica de operibus misericordie.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31207

De operibus misericordie

cognoscit peccatū et potest resistere ipsi peccato et tamen non vult sed
per solam malitiam dat causam peccato. tunc dicitur peccare in
spiritu sancto quia per malitiam suam peccat non per fragili-
tatem vel ignorantiam. Et hoc modo peccavit Judas per-
ditor tradens christum quia sepe admonitus a christo poterat
desistere ab ipsa peccatione. ¶ Et sciebat se peccare
quia cognovit se tradere sanguinem iustum. Et tamen
per suam malitiam atque iniquitatem voluit pec-
care. et sic per malitiam peccavit. ¶ Peccatum in pa-
tre et filium remittit quia de facili supervenit contritio per
quam homo ducit ad penitentiam. et impetrat remissio-
nem peccatorum. sic fuit in Petro et Paulo qui penitentiam
ducti sunt et salvi facti sunt. ¶ Peccatum autem in spi-
ritu sancto neque remittit in hoc seculo neque in futu-
ro. id est difficile est ut remittat in hoc seculo quantum ad
culpam et in futuro quantum ad penam quia postquam voluntas
obstinata est in malum non potest habere unquam penitentiam nec
contritionem. et a deo nunquam habet remissionem. Et sic fuit in
iuda perditore. qui finaliter desperatus laqueo se suspendit
et descendit in infernum et in damnationem eternam. Et sic non
habuit remissionem in hoc seculo quo ad culpam nec
in futuro quo ad penam.

¶ Rubrica de operibus misericordie.

¶ Et dicitur quod dupliciter agitur misericordia cum proximo. uno modo corporaliter. id est subveniēdo sibi
in corpore. alio modo spiritualiter. id est subveniēdo
sibi in spiritu. ¶ Opera vero misericordie ex quibus
subvenimus proximo in corpore sunt septem. *Opera misericordie*
Quorum primum est pascere famentem hoc est quando homo videt
pauperem habere famem dare sibi ad comedendum. pol-

rareficientē. hoc ē qñ hō videt pauperē habere sitim. dare sibi ad bibendū. Vestire nudos hoc ē qñ hō videt pauperē nudū z habere necessitates in vestibz vñ calciamentis subuenire sibi z coopire eū p ei⁹ necessitate. **D**ministrare infirmis. hoc est qñ hō videt vñ sentit aliquē infirmū q̄ hz necessitate vt sibi seruiat. seruire sibi in sua infirmitate z sibi administrare. **V**isitare in carceratos. hoc ē ire ad carceres ad visitandū z confortandū carceratos. z eos redimere ex sua facultate si p̄t. vñ pcurare sibi elemosinas alienas si ex suo nō p̄t. **S**uscipere pegrinos hoc ē nō habētes domos vñ hospitium recipere eos in domū ppriā z dare sibi cooptorium z refectōez. **S**epelire mortuos. h̄ ē qñ hō videt corpora mortuoz q̄ nō habēt q̄ eoz corpora sepeliāt sepelire ea si p̄t. vñ facere ea sepeliri cū elemosina aliena. Et hec oīa sunt opa misericōdie de q̄bus ibim⁹ in die iudicij reddere ratōem.

Rubrica de fine mūdi z de extremo iudicio

Vltimo vt de extremo iudicio z finali iudicio qd̄ erit in fine mūdi aliqd̄ denotetur. **S**ciendū ē q̄ iste mūdus habebit finē z tot⁹ destruet z oburet p̄ ignem de celo missuz. z post hoc erit iudiciū generale oīm hominū q̄ fuerunt ab adā vsqz ad finē seculi. q̄ oēs hñt resurgere cū corporibz suis. z hñt reddere de factis pprijs ratōez. Et q̄ bona egerūt ibūt in vitā eternā. q̄ vero mala in ignē eternū. Est q̄qz notādū q̄ licz aīa exiēs a corpore mediate sit iudicata ad bonum vñ ad malū fm ei⁹ merita. ē tñ extremū iudiciū neces